

РЕШЕНИЕ

№ 4538

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1536** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано по жалба на Ж. П. Ж., с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет. III, ап.13, срещу Решение № 1040-23-98/16.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ –С. З., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ, [населено място], и същото е потвърдено като правилно и законосъобразно.

В открито съдебно заседание - жалбоподателят не се явява и не се представява.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ- С. З., депозирано е писмено становище от юрк.И. за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град – 7-ми състав, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

С Разпореждане № РВ-3-23-00958576/06.07.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, е постановено Ж. П. Ж. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 18.11.2020 г. до 26.11.2020 г. в размер на 558,25 лв. от които 527,20 лв. - главница и 31,05 лв. - лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение до момента на издаване на разпореждането. Към 17.11.2021 г. е погасена част от задължението в размер на 132,43 лв., от които 132,43 лв. главница. Към 17.11.2021 г. задължението на жалбоподателя е в размер на 434.74 лв. /четиристотин тридесет и четири лева и 74 ст./,

от които 394,77 лв. - главница, 34,82 лв. - лихва и 5.15 лв. допълнително начислена лихва към датата на обжалваното разпореждане.

Към датата на издаване на процесното разпореждане, Ж. К. е имал изискуемо вземане от ДОО, произтичащо от парично обезщетение поради общо заболяване по болничен лист E20212396389, в размер на 531,90 лв. за периода октомври - ноември 2021 г.

С обжалваното Разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021 г. на основание чл. 114, ал. 5 от КСО е разпоредено да се прихване вземане, произтичащо от недобросъвестно получени суми, представляващи неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, поради общо заболяване за периода от 18.11.2020 г. до 26.11.2020 г., в размер от 434.74 лв. /четирисотин тридесет и четири лева и 74 ст./, от които 394,77 лв. – главница, 34,82 лв. - лихва и 5,15 лв. допълнително начислена лихва към датата на обжалваното разпореждане.

Във връзка с подадена от Ж. П. Ж. жалба вх. № 1012-23-129 от 02.12.2021 г. срещу разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021 г., с Решение № 1040-23-98/16.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ –С. З., разпореждането е потвърдено като правилно и законосъобразно.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице, което има право на оспорване по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспорените актове са постановени от материално компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на материално правните предпоставки за законосъобразност по чл. 114, ал. 5 от КСО. Вземането на ДОО е изискуемо и ликвидно, не е погасено доброволно и по силата на изричната законова норма може да бъде изпълнено принудително чрез прихващане със задължение на ДОО към осигуреното лице за осигурително плащане. Уреденият в чл. 114, ал. 5 от КСО способ за принудително изпълнение е специален по отношение на общия ред за прихващане и принудително изпълнение на публични вземания по ДОПК. Закрилата по чл. 114а, ал. 1 от КСО, в сила от 01.01.2017 г., не се разпростира до задълженията, към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5.

На основание чл. 163, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) публичните вземания, сред които са тези на Държавното обществено осигуряване за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи, се събират по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвидено друго. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

Забраната за принудително изпълнение върху обезщетенията по социалното осигуряване, установена в чл. 213, ал. 2, т. 1 от ДОПК, се прилага в производствата за принудително изпълнение по реда на ДОПК, но не намира субсидиарно приложение при принудително изпълнение по реда на чл. 114, ал. 5 от КСО. По силата на изричната и специална норма на чл. 114а, ал. 1 от КСО (редакция - ДВ, бр. 106 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) забраната за налагане на запори върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по КСО и извършването на удръжки, не се

прилага за задължения на лицата към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114 от КСО. В същия смисъл е сложилата се безпротиворечива съдебна практика по прилагане на изменените от 01.01.2014 г. разпоредби на чл. 114, ал. 4 и чл. 114а от КСО - решение № 5776 от 10.05.2017 г. на ВАС по адм. д. № 6527/2016 г., VI о., решение № 4128 от 4.04.2017 г. на ВАС по адм. д. № 4771/2016 г., VI о., решение № 3758 от 28.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3140/2016 г., VI о. и др.

В конкретния случай с Разпореждане № РВ-3-23-00958576/06.07.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е постановено възстановяване на недобросъвестно полученото от Ж. Ж. парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 18.11.2020 г. до 26.11.2020г. в размер на 558,25 лв. от които 527,20 лв. - главница и 31,05 лв. - лихва от датата на неправомерно полученото обезщетение до момента на издаване на разпореждането..

След като е констатирано, че задължението на Ж. П. Ж. към ДОО не е било погасено доброволно в срока по чл. 114, ал. 3 от КСО, е издадено оспореното Разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021г.

Настоящата жалба срещу Решение № 1040-23-98/16.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град е неоснователна и недоказана, доколкото жалбоподателя не представи никакви доказателства, че не са изпълнени материалноправните предпоставки на чл. 114. ал. 5 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното ТП на НОИ, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Както бе посочено по-горе в настоящото решение, уреденият в чл. 114, ал. 5 от КСО способ за изпълнение е специален по отношение на общия ред за прихващане и принудително изпълнение на публични вземания по ДОПК. По естеството си прихващането по този ред представлява способ за принудително изпълнение, тъй като само на осигурителния орган, управляващ фондовете на ДОО, е предоставено правото с едностранно волеизявление да удовлетвори вземането си.

Разпоредбата на чл.114а от КСО определя, че върху паричните обезщетения и помощи, изплащани по КСО, не могат да се налагат запори по реда на ГПК и ДОПК или да се извършват други удръжки освен за задължения към ДОО и задължения за издръжка.

По силата на чл. 117а от КСО материалноправните предпоставки за извършване на прихващане по реда на чл. 114, ал. 5 КСО са: наличие на две насрещни задължения, идентичност на субектите по двете правоотношения, еднородност на двете задължения и изискуемост на вземането на страната (в случая административния орган, осъществяващ контрола на разходите на ДОО), която прави изявление за прихващане.

Към датата на извършване на прихващането по реда на КСО, чрез постановяване на оспорения административен акт - Разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021г. са изпълнени материалноправните предпоставки на чл. 114, ал. 5 от КСО -

установено с Разпореждане № РВ-3-23-00958576/06.07.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица вземане на ДОО, което не е погасено доброволно в 14-дневния срок от връчването му, като вземането не е било разсрочено по реда на чл. 116 от КСО, а е установено изискуемо вземане на Ж. Ж. от ДОО, представляващо парично обезщетение поради общо заболяване по болничен лист Е20212396389, в размер на 531,90 лв. за периода октомври - ноември 2021 г. ; еднородност на двете задължения и изискуемост на насрещните вземания - определени по основание и размер. Следователно, изпълнени са предпоставките за извършване на прихващане, каквото длъжностното лице е разпоредило с процесното Разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021г.

С разпоредбата на чл. 114а от КСО са посочени двете притезания, на които законодателят придава засилена правна защита и спрямо тях, като изрично посочени от закона, правилото за несеквестрируемост отпада. В този смисъл имуществената отговорност на длъжника спрямо посочените от закона притезания е по-широка и при отпаднала несеквестрируемост следва да се удовлетворят преди всичко притезанията, които се ползват със засилена правна защита - в случая задължението към ДОО.

При така изяснената фактическа обстановка и правна страна на спора атакуваното Решение на Директора на ТП на НОИ- С. З. е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на законовите разпоредби, и в съответствие с установената трайна съдебна практика на ВАС, Шесто отделение, напр.- Решение № 16996 от 12.12.2019г. по адм. Дело № 3197/2019г. на ВАС, Решение № 2042 от 10.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5445/2019 г., Решение № 14280 от 24.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3198/2019 г., Решение № 15036 от 6.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8812/2019 г., в решения: №2743/7.03.2017 г. по адм. дело № 2903/2016 г.; № 3758/28.03.2017 г. по адм. дело № 3140/2016 г.; № 9589/18.07.2017 г. по адм. дело № 7477/2016 г.; №4128/4.04.2017 г. по адм. дело № 4771/2016 г.; № 7649/16.06.2017 г. по адм. дело № 8379/2016 г.; № 9854/24.07.2017 г. по адм. дело № 5965/2016 г.; № 9584/18.07.2017 г. по адм. дело № 8828/2016 г.; № 5776/10.05.2017 г. по адм. дело № 6527/2016 г. и други, а жалбата на Ж. П. Ж. е неоснователна, необоснована и недоказана.

Предвид горното, Административен съд – София-град, Трето отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. П. Ж., с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет. III, ап.13, срещу Решение № 1040-23-98/16.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ –С. З., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане № РП-3-23-01034452 от 17.11.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ, [населено място].

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.

СЪДИЯ:

